

forlanges, er, at vedkommende Laansøger skal afgive en i og for sig bindende Erklæring om at ville modtage et vist Laan, og at Foreningen fra sin Side skal afgive en bindende Erklæring om at ville yde Laanet. — Der staar jo nemlig „bevilgede“ Laan. Med andre Ord, Foreningen maa altsaa foretage Taksationer over Ejendommene for at udfinde, hvor meget den er i Stand til at yde i Laan, og hele Sagen maa være bragt paa det rene mellem de 2 Parter, mellem Foreningen og Laansøgerne, saaledes at alt er i Orden, kun at der mangler den endelige Ratifikation, naar Kreditforeningen faar den ministerielle Bemyndigelse til at begynde sin Virksomhed. Jeg kan ikke se rettere end, at dette i Virkeligheden er enstydigt med at sige, at Foreningen skal faktisk være traadt i Virksomhed, inden den maa faa Tilladelse til at træde i Virksomhed. Dersom denne Bestemmelse virkelig skal overholdes efter Ordlyden, forekommer det mig at være det samme som at forbyde Foreningen.

Jeg kan altsaa ikke se rettere, end at der er væsentlige Bestemmelser i dette Lovforslag, som maa siges ikke at være tilfredsstillende. Paa adskillige mindre væsentlige Punkter gælder det ogsaa, at det forekommer mig, at den Affattelse, Loven nu har faaet, ikke er saa heldig som den Affattelse, der var givet den i Folketinget. Men det skal jeg ikke opholde mig ved, jeg skal ikke her gaa dybere ind paa Enkeltheder. Jeg vil kun slutte med den Bemærkning, at selv om det foreliggende Lovforslag efter min Opfattelse ikke kan siges at være ret vel tilfredsstillende, saa maa Sagens Væsen dog utvivlsomt påstås, at det er lykkedes at føre den saa vidt. Naar det efter saa mange Genvordigheder og Besværigheder endelig er lykkedes at faa den til det Trin, hvorpaa den nu staar, tvivler jeg ikke om, at det vil være muligt at bringe den ogsaa over det Stykke Vej, den endnu har tilbage.

Bramsen: Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) har udtalt. Ogsaa jeg har faaet det Indtryk, at denne Sag ved Landstingets Behandling er kommen ind i et helt forandret Spor. Om nu dette Spor maa siges at være heldigt eller mindre heldigt, forekommer mig i en væsentlig Grad maa besvares i Overensstemmelse med, hvad de interesserede i den Henseende mene om det, hvis ved disse Forandringer i Lovens Bestemmelser i Sammenligning med de Forslag, der ere udgaaede fra dette Ting, Lovforslaget er blevet saa-

ledes, at de industridrivende ikke med nogen Fordel ville kunne benytte den Kreditforening, som her er Tale om, saa mener jeg rigtignok, at Landstingets principielle Forandringer maa siges at være gaaede i en uheldig Retning; hvis derimod Kreditforeningen ogsaa i den Form, den vil faa efter de af Landstinget stillede Forslag, kan benyttes og altsaa onskes saaledes, som den er foreslaaet, forekommer det mig efter det Standpunkt, som ogsaa dette Ting har indtaget, nemlig at det ved denne Sags Afgørelse i en overvejende Grad bør dreje sig om at betrygge Ejerne af Kasseobligationer — med Udtrykket i overvejende Grad mener jeg, at Laantagerens Ønske maa træde i Skygge over for Obligationsejernes Sikkerhed — at Lovforslaget maa accepteres ogsaa i dette Ting. Hvad nu angaar Spørgsmaalet om de industridrivendes større eller mindre Tilfredshed med Landstingets Affattelse, tror jeg i øvrigt, at man i Almindelighed ønsker, at Lovforslaget i den Skikkelse, det nu har faaet, hvor der altsaa kun leenes en meget begrænset Afgang ved Værdsettelsen af den paagældende Ejendom til at tage Hensyn til dens individuelle Forhold, maa blive vedtaget. I alt Fald har jeg modtaget Henvendelser, hvori man har udtalt sig i den Retning. Og i saa Fald forekommer det mig i Lighed med, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) udtalte, at vi bør se at bringe denne Sag til Ende, som i flere Aar har været for i Folketinget, og som der er fremjat saa talrige Ønsker om fra de industridrivendes Side. — Det er allerede antydet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, at Burderingsmændenes Fremgangsmaade vil være af en meget væsentlig Betydning. Instruksen vil jo komme til at gaa i den i § 1 b. givne Retning; der er jo ingen Tvivl om, at det vil staa Burderingsmændene klart, at de kun have at tage Hensyn til Ejendommens Brugbarhed til almindeligt Industribrug, men derimod ikke have nogen Berettigelse til at tage Hensyn til Ejendommens Brugbarhed til den særlige Industri, hvortil den i Øjeblikket anvendes, og endnu mindre hverken til den Rentabilitet, som Foretagendet har eller til Ejersens Personlighed o. lign. Om nu imidlertid Burderingsmændene ved disse Undersøgelser ogsaa ville være i Stand til at drage Grænserne lige saa skarpt, som man har forsøgt at drage dem i dette Lovforslag, og som man sandsynligvis i endnu højere Grad vil søge at drage dem i den Instruktion, som vil blive udarbejdet for de paagældende Burderingsmænd, det er naturligtvis et andet